

ken, sejtéseken, tapasztalatokon alapuló ősi tudatalattit. A biennále projektjei újragondolják az ember és természet kapcsolatát (*Kunle Adeyemi Makoko floating school*, Arsenale, már nincs szárazföld, ahova építkezessenek. Az oktatás úszószigetként visszakerül Nigériába). Az emberhez szólnak a kövek (*Installation of Paulo David at the Corderie*, Arsenale). Egy piac és környezete kapcsolatát építi fel a *Projects made by architects Andrew Makin and Asiye Etafuleni for the transformation of Durban's Warwick Junction*. Boris Bernaskoni *Matrix building* című alkotása az Arsenaleban egy hatalmas piramis, Matroska baba mintára, magában foglal irodát, hangversenytermet, csigavonalban mozgó múzeumot, és egy éttermet.

A globalizációt az egységesítés, egységesedés jellemzi. Ez óriási veszélyt jelent a sokszínűségre, a helyi jellegzetességekre, a regionális sajátosságokra, konkrétan a népművészetekre, a hagyományokra, a szokásokra, a sajátos regionális kulturális és szellemi identitásra nézve. A helyi kultúra kerül veszélybe. Aravena olyan példának adott teret, amelyek kultúramegőrzők is, a kibillent, elveszett önazonosságot állítják helyre, a sajátos és egyedi identitás hiányát szüntetik meg, a helyi kultúrát erősítve, és egy élhető, elérhető világot teremtenek.

